

Jaké bylo a bude to nové tělo?

Není ta otázka jenom intelektuální hračka? Může se tak jevit, ale jak uvidíme, zodpovědět ji, znamená mít naději na vzkříšení zcela konkrétní, tudíž velmi působivou.

Základem pro pochopení je podrobný Pavlův popis vzkříšení v 1. Korintským v 15. kapitole:

Někdo však řekne: 'Jak jsou vzkříšeni mrtví?' 'V jakém těle přijdou?' ...Ale Bůh mu dává tělo, jak sám chce (v. 35, 38)

Podrobný popis se opírá o protiklady těla pohřbívaného a těla vzkříšeného:

Tak je to také se vzkříšením mrtvých. Je pohřbeno smrtelné tělo, je vzkříšeno nesmrtelné. Je pohřbeno potupné, je vzkříšeno slavné; Je pohřbeno bezvládné, je vzkříšeno mocné. Je pohřbeno tělo přirozené, je vzkříšeno tělo duchovní... První člověk byl z prachu země, druhý člověk je z nebe. Jaký byl ten z prachu země, takoví jsou ti pozemští, a jaký ten nebeský, takoví i nebeští. Jako jsme nesli obraz toho, kdo byl z prachu země, tak ponese i obraz toho nebeského (v. 42-44, 47-49)

Pavel v 15. kapitole 1. Korintským stavěl proti sobě tělo, které opustíme, a tělo, které obdržíme:

Je zaseto	Je vzkříšeno
v porušitelnosti	v neporušitelnosti
v potupě	ve slávě
ve slabosti	v moci
duševní, přirozené	duchovní
z prachu, ze země , hliněný	z nebe
pozemské	nebeské
smrtelné	nesmrtelné

Nebeské tělo

Máme-li to pochopit správně, musíme vzdorovat pohanským či řeckým představám o "světě tam nahore"; ani v naší zemi, kde obyvatelé jsou většinou bez vyznání, nesmíme podlehnout zažitým představám o nebi. Když zemře nějaká celebrita, v české televizi, která je veřejnou službou, tedy bez ohledu na náboženské vyznání, odlétá holubice vzhůru; holubice rovná se duše. Při vánočních pohádkách v TV "strávíme v nebi" několik hodin, vždyť jeden známý režisér má o nebi přesnou představu, kterou mu předala jeho babička!!!

Tato populární představa pronikla do církví, které o sobě tvrdí, že vyznávají Krista Ježíše, křesťanských.

Nejhorší dopad těchto názorů víry znamená, že věřící absolutně nechápu, proč usilovat o "bohulibé" skut-

ky, ani které to jsou. Apoštolové měli před sebou jasnou odměnu, obdržet při vzkříšení stejné tělo jaké dostal Ježíš.

Původ těla

Porovnáme-li dvojici pozemské vs. nebeské, dospějeme k prostému závěru: ta slova označují původ zmíněných dvou těl.

Tělo ze země

Náš praotec Adam: *Jahve Bůh vytvořil člověka z prachu ze země, a do jeho chřípí vdechl dech života; a člověk se stal živou duší.* (Genesis 2:7) *A Adamovi řekl: Protože jsi uposlechl svou ženu a jedl jsi ze stromu... V potu své tváře budeš jíst chléb, dokud se ne navrátíš do země, neboť jsi z ní vzat. Prach jsi a do prachu se navrátíš.* (Genesis 3:17-19) A tento způsob našeho života zažíváme každý.

Tělo z nebe

Každé dobré dáni a každý dokonalý dar je shůry, sestupuje od Otce světél, ... (Jakub 1:17)

Bible není astronomická příručka, popisuje skryté skutečnosti názorným prostým jazykem, což mohou chápat i obyčejní lidé. Dobré věci pocházejí z nebe, od Boha.

Nebesa, nebesa patří Jahvovi, ale zemi dal synům lidským. (Žalm 115:16)

A co tedy nebeský člověk, či člověk z nebe?

První člověk z prachu země, druhý člověk z nebe. Jaký byl ten z prachu země, takoví jsou ti pozemští, a jaký ten nebeský, takoví i nebeští. Jako jsme nesli obraz toho, kdo byl z prachu země, tak ponese i obraz toho nebeského. (1. Korintským 15:47-49)

Nebeské tělo byl svrchovaně dobrý dar Ježíši od Otce, při vzkříšení, ne dříve.

Očití svědkové nového Ježíšova těla

V tom těle se setkával s očitými svědky, některé vlastnosti toho těla jsou zřejmé z popisu těch setkání.

Ježíš jí řekl: "Ženo, proč pláčeš? Koho hledáš?" Ona mu v domnění, že je to zahradník, řekla: "Pane, jestliže tys ho odnesl, řekni mi, kam jsi ho položil, a já si ho vezmu." Ježíš jí řekl: "Marie!" Ona se otočila a hebrejsky mu řekla: "Rabbuni", což znamená 'Učiteli'. (Jan 20:15, 16)

se k nim přiblížil sám Ježíš a šel s nimi. Ale jejich oči byly drženy, takže ho nepoznali... vzal chléb, požehnal, rozlomil a podával jim. Vtom se jim otevřely oči a poznali ho (Lukáš 24:15, 16, 30, 31)

Zatímco o tom mluvili, postavil se on uprostřed nich a řekl jim: "Pokoj vám." Vyděsili se a vystrašení se domnívali, že vidí ducha. Řekl jim: "Proč jste tak rozrušeni a proč ve vašem srdci vystupují pochybnosti? Podívejte se na mé ruce a na mé nohy, že jsem to já. Dotkněte se mne a podívejte se: duch nemá maso a kosti, jako to vidíte na mně." (Lukáš 24:36-39)

řekl jim: "Máte tu něco k jídlu?" Podali mu kus pečené ryby a plást medu. Vzal si a pojedl před nimi. (Lukáš 24:41-43)

Ježíš si nemohl vyzvednout nové tělo v nebi

Velká většina popsaných zážitků se odehrála během neděle, hned brzy ráno jej viděla Marie Magdalská a pak ti ostatní. Vzhledem k tomu, že bylo Ježíšovo mrtvé tělo pohřbeno v pátek, od okamžiku smrti byl mrtvý až do nedělního rána.

To ovšem znamená, že žádná jeho část nebyla živá, neboť

není práce ani důmyslu ani umění ani moudrosti v hrobě, do něhož se bereš. (9:10, KB)

Bez vnějšího zásahu nemohl sám od sebe ožít, jak spekuluje většina teologů. Důležitý svědek, apoštol Petr přece veřejně oznámil

Tohoto **Ježíše Bůh vzkřísil**; my všichni jsme toho svědky. (Skutky 2:32)

Tehdy byl oživen mocí Stvořitele, tedy z nebe, odkud dostal nové tělo, nebeské, nesmrtelné. Nemohl si pro něj sám jít do nebe, byl přece mrtvý. Co by asi viděli ti, kteří by byli přímo u toho, když se to stalo? O průběhu takové přeměny se zmiňuje apoštol Pavel

... budeme proměněni – naráz, v okamžiku, (1. Korintským 15:51c, 52a)

Během okamžiku zřejmě nejen zmizelo mrtvé tělo,

ale objevil se živý Ježíš v novém těle, nové tělo a psychika, jak bychom dnes řekli, téhož Ježíše.

Na nějakou cestu do nebe prostě nebyl čas, během okamžiku přišel zásah, tvůrčí zásah z nebe, od Boha, první případ *nového stvoření*.

V tom těle se setkával skoro 6 týdnů s lidmi zde na zemi. Pak byl vzat do nebe, to mu vlastnosti jeho nového těla umožnily; zprávu o jeho odchodu do nebe podal zejména Lukáš, dokonce dvakrát. Odtud se vrátí napravit všechny věci, ujme se vlády nad Zemí spolu se svými vzkříšenými učedníky.

Závěr

Ježíš dostal při vzkříšení tělo ne ze země, ale z nebe. Dostal ho, Bůh dává tělo, jaké chce, dal ho Ježíši jako prvnímu vzkříšenému člověku, stal se člověkem z nebe, s nebeským tělem, s nesmrtelným tělem, už nemůže zemřít. Nedozírně cenný dar.

To je naše potvrzená naděje, dokázaná a předvedená:

Neboť [Bůh] ustanovil den, v němž bude spravedlivě soudit obydlený svět skrze **muže**, kterého k tomu určil. Všem o tom **poskytl důkaz tím, že jej vzkřísil z mrtvých**. (Skutky 17:31)

Dlouhou dobu jsem byl přesvědčen, že nebeské tělo znamená po vzkříšení *život v nebi*, vágní představa; mlha. Té myšlence věří skoro všichni, kdo vyznávají Ježíše jako svého Pána. Je obtížné, ba skoro nemožné, se té představě vzdát, vždyť ji vtlokají do hlavy skoro všichni náboženští vůdci už asi 1900 let. Pokud jsem si však mohl všimnout, skoro nikdo se na svou "odměnu" v nebi netěší a snaží se využít život na zemi co možná nejvíce.

Když jsem pochopil, že nesmrtelný život v nebeském těle je *určen pro zemi*, obnovenou zemi si dovedu představit dost dobře; tato jasná perspektiva mi dodala radost a novou energii k tomu, abych se o tuto jasnou naději děлил s ostatními.